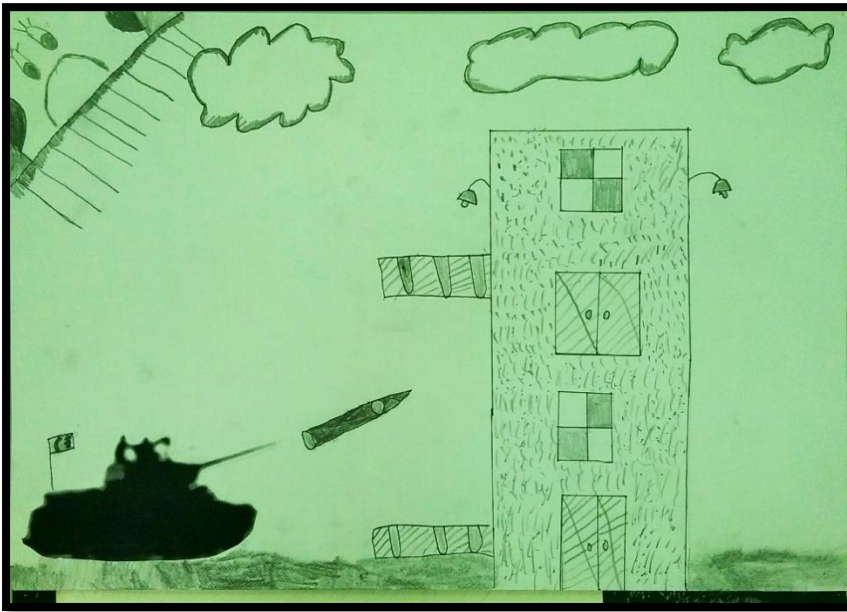

ΜΝΗΜΕΣ 1974

Ο περισσότερος κόσμος περίμενε τον πόλεμο, γιατί έγινε το πραξικόπημα και το πραξικόπημα έδινε την δικαιολογία στην Τουρκία να εισβάλει στην Κύπρο για δήθεν προστασία των Τουρκοκύπριων. Έτσι, στις 20 Ιουλίου έγινε η εισβολή. Ηχούσαν οι σειρήνες και τα ραδιόφωνα και καλούσαν τους εφέδρους να παρουσιαστούν στις μονάδες που έπρεπε να καταταγούν. Έτσι ο παππούς μου ο Αντρέας, που τότε ήταν 21 ετών κατατάγηκε στο 256 ΤΜΠ που έδρευε στο χωριό Πεντάγια στην περιοχή της Μόρφου. Πήραν τον οπλισμό και περίμεναν διαταγές από τους ανωτέρους για κατάληψη τις Λεύκας, Καζιβερά και Ελιά- χωριά τουρκικά.

Ένας λόχος του 256 ΤΜΠ επιστράτευσαν μετά για βοήθεια της γραμμής πανάγρο και Ο παππούς μου έμεινε στον λόχο στην Πεντάγια για να φυλάγουν τα τουρκικά χωριά που τα κατέλαβε η Εθνική Φρουρά. Έκαναν συμφωνία για

κατάπαυση του πυρός μα οι Τούρκοι δεν τήρησαν την συμφωνία και έκαναν την δεύτερη εισβολή. Τότε κατέλαβαν όλα τα χωριά χωρίς αντίσταση και έτσι ο κόσμος φοβήθηκε και πήγε στα βουνά.

Αυτή την μαρτυρία κατέγραψα από τον παππού μου.

Νεκτάριος Μιχαήλ, Στ'